

כאשר מנחם בגין נאלץ. בתוקף ההסכם הקואליציוני עם אגודת-ישראל, לפעול גם להגברת הקיפוח של הזרמים הרפורמיים והקונסרבטיביים בישראל (ראה הנדון, העולם הזה 2091) ניתנת דחיפה נוספת ליהודים רבים, חברי הזרמים האלה, להסתייג מן הממשלה ולהתעלם בבוא היום מקריאתה להתגייסות.

שילגיה והגמדים

כנגד כל הגורמים האלה עומד, כמוכח, גורם "אימפונדרבילי", שאינו ניתן למדידה: הגורם הריגשי. ליהודי אמריקה יש זיקה עמוקה למדינת ישראל. התעמולה הלאומנית של מנחם בגין עשויה להגביר זיקה זו אצל רבים, ולפגוע בה אצל אחרים. אין כל אפשרות להעריך מראש איך יתאזנו השפעות אלה. **כל השיקולים, הבעיות וההעריכות האלה מוכנסים עתה למחשב האלקטרוני של ג'ימו קארטר. בי סוף יישאל המחשב: "האם יתמכו יהודי ארצות-הברית בממשלת ישראל נגד הבית הלבן, במיקרה של עימות?"**

באגדה שאלה המלכה הרעה את הראי מי האשה היפה ביותר בארץ. תשובת הראי חרצה את גורלה של שילגיה. התשובה שיקבל ג'ימו קארטר מן המחשב עגולה לחרוץ את דין מדיניותה של ממשלת-יבנון. מבלי ששיכעה גמדים יהושו לעזרתו.



ריצ'ארד ניקסון עם גורדה מאיר במיקרה של עימות עם ארצות-הברית

ככל שנמשך תהליך זה, כך גדלה הפגיעה במעמדם הכלכלי של הי יהודים, ביחידים וכבעלי חברות. הדבר עגול להקטין בהרבה את ההתלהבות של תמיכתם במדיניות ממשלת-יבנון, המרחיקה את סיכויי ההסדר במרחב, וממילא גם את סיכויי של החרם הערבי.

הדולארים האלה אינם זורמים לכיסים יהודיים.

מצב זה פוגע בכיס היהודי במידה הבולטת יותר ויותר. חברות יהודיות אינן מקבלות הזמנות. מומחים יהודיים אינם מוזמנים. בעלי-תפקידים יהודיים אינם יכולים להתקדם כראוי בחברות, שיש להם עסקים נרחבים עם העולם הערבי.

אגב, היפוכם של רעיונות ד"ש בארץ — ייבחר הנשיא להבא בבחירות יחסיות, ישירות ושוות. כלומר: יזכה בכספי-הנשיאות תאיש שיקבל את רוב הקולות ברחבי ארצות-הברית, בלי קשר לחלוקת הקולות בין המדינות. קולו של יהודי בברוקלין לא יהיה שווה יותר מאשר קולו של כושי באלאבאמה, וערכם של כל הקולות היהודיים ביחד יהיה בדיוק כערכם באזור חים כציבור-הבחרים. **בהשוואה למצב הקיים, יובא הדבר לפיחות גדול בכוח היהודי.** גם על התפתחות זו מדווחת העיתונות הישראלית בצמצום, בלי להזכיר את הר אספקט היהודי.

התפתחות מסוג אחר לגמרי הולכת ומתקדמת בשטח הכלכלי.

הכסף הערבי ממלא תפקיד הגדל הולך בכלכלה האמריקאית. הדבר אינו מתבטא רק באספקת כמויות גדולות של נשק לסעודיה ולארצות ערביות אחרות, אלא גם בכל שאר שטחי הפעילות הכלכלית.

חלק ניכר ממיליארדי הדולארים, הזוררים מדי שנה לארצות-הנפט הערביות, חוזר לאמריקה בצורות שונות: החל בהור מנות-ציוד וכלה בהעסקת עובדים אמריקאים במיפרץ הפרסי. הערבים מומינים באמריקה הכל מכל — בת-יחולים ובתי-חרושת שלמים, קווי-ייצור ומכוניות. עבודות תכנון וביצוע. הם מעסיקים אלפי אמריקאים. החל בפרופסורים באוניברסיטאות הערביות החדשות וכלה במהנדסים להתקנת מערכות של מיונג'איר.

קשר פרסומים - מוטי מורכ



אני עברתי הרבה בחיים.
ויסיתי את כולן, תאמיני לי.
אבל רק סיגריה אחת
הצליחה לספק אותי באמת:
גיטאן. הצרפתייה.

היא היחידה שמספקת אותי.

גיטאן.

